

L'equip de moda aconsegueix altre títol

Pere Roc II, Jesús i Carlos guanyen el Trofeu Universitat de València en derrotar (60-35) a la parella de Puchol II i Héctor

VALENCIA | M. C. MONTES

■ Es presenta un gran repte, o un desafament per als valents, mai es sap. Qui pot fer front a Pere Roc II, Jesús i Carlos? El trio campió de la Lliga és la formació a batre. A la final del Trofeu Universitat de València es van desfer de la parella formada per Puchol II i Héctor (60-35), a un xoc que semblava escapar-se per la via ràpida.

En la presentació de la final, l'escaletter de Vinalesa plantejava sobre el trio que alguna volta haurien de perdre, però caldrà esperar un poc per a veure eixa derrota. El que està clar és que el seu nivell de joc pot posar en qüestió si caldria desfer eixe equip de cara a altres competicions o si, per contra, pot suposar una motivació extra per a la resta de pilotaris.

La partida al trinquet Pelayo es posà ràpidament de cara per al trio. Començaren al dau per sumar el primer joc a favor seu, i així van ser també els dos següents. Amb 15-30 al marcador tot feia presagiar que l'esforç de la parella hauria de multiplicar-se de manera exponencial per tractar de descollocar als tres grans que tenien davant.

En ese moment, els rojos hagueren de rematar el seu primer joc per

Puchol II, ahir a Pelayo. FP

CHESTE

Partida de Festes

A l'oferta habitual de cada diumenge hui s'afegeix la partida programada a les 12:00 hores en el Frontón Barón de Cheste: Genovés II i Raúl contra Fageca i Adrián II.

Jesús va estar superlatiu i el seu equip va ser, de nou, un autèntic bloc

no deixar que la partida fora cosir icantar. Perderen el val, com havien fet al joc anterior, però en esta ocasió sí que remataran per retallar distància (20-30).

Però jugant a la defensiva és molt complicat sentir-se còmode sobre les lloses del trinquet, i la competència que els rojos van mostrar a la semifinal nova estar tan present la vesprada d'ahir. Tal vegada siga necessari disculpitar-los, perquè imprevisible és dir que ho intentaren d'una manera i d'altra, però sempre trobaven una mala al contra per parar les seues escomeses.

Retallaren distàncies quan les coses s'havien complicat de valent, amb 20-45 al marcador. Però no va ser suficient el gran esforç. És difícil destacar a una única figura, perquè podria considerar-se injust, però no es pot deixar de costat la brillant actuació de Jesús, que es troba en un moment espectacular, fent disfrutar als que juguen amb ell, però sobretot, als espectadors que esdevenen les seues actuacions.

Amb la seguretat del de Benidorm i la constància de Carlos, és difícil fer-se amb ells. I així finalitzà el primer trofeu de l'etapa Fundació. Momentara de pensar en la següent parada: Mirt Masymas.

Waldo i El Genovés abraçant-se, el divendres a la nit a Piles. FUNDACIÓ

Waldo va viure la seua gran nit

El trinquet de Piles va acollir l'última partida del d'Oliva com a professional

LA PISSARRA

■ La gent esperava ansiosa que comencara la segona partida de la nit al trinquet Ciscar de Piles. Un recinte al qual no cabia una ànima.

Aficionats, jugadors, familiars, amics... tots s'havien citat per poder acomiadar a un gran, Waldo d'Oliva.

El rest anunciava uns dies abans que la seuà última partida de blanc tindria lloc el divendres 13, a una nit que seria màgica per a ell. Imaginàgia hi va haver. El vestuari era un anar i vindre de jugadors que volien entrar a veure a la gran estrela. Ningú es podia perdre una nit tònica en la qual la il·lusió i l'emoció es veia reflectida als ulls d'un jugador que té la casa plena de trofeus i títols, però el més important, l'agenda plena de bons amics.

Van ser molts els moments que Waldo va viure amb intensitat. Especial va ser l'oportunitat de dirigir-se a tots els assistents, i "als que ja no estan". De ben segur que son pare, culpable de que així xiuet de set anys entrara al trinquet d'Oliviana i s'enamorara de la pilota valenciana, Pepe Vila, va estar molt present.

Li va costar parlar al dirigir-se a sa mare, que l'observava des de la galeria del dau. Però imponent va

- DIJUMENGE 15 D'ABRIL. ④ 18.30 • TRINQUET DE BELREGUARD
 - Ian i Néstor
 - Vercher i Sanchis
- DILLUNS 16 D'ABRIL. ④ 18.00 • TRINQUET DE BORRIANA
 - De la Vega i Héctor
 - Jose Salvadó i Nacho
- DILLUNS 16 D'ABRIL. ④ 18.30 • TRINQUET DE XERACO
 - Molto i Cañari
- T. DE LA POBLA DE VALLEBONA
 - Soro III i Bueno
 - Francesc i Pare

El trinquet es va vindre avall quan Waldo es va abraçar a El Genovés

ser el moment en que es va dirigir a una persona que l'ha marcat com a pilotari, Paco Cabanes, el Genoves. Ambdós, molt emocionats, es van abraçar davant l'atenta mirada del públic, que va ovacionar a dos grans de la pilota.

La partida, després de tanta emoció, va quedar relegada a un segon pla. Waldo jugà amb Pau i es va acomiadar amb victòria (25-20), front a Vercher i Punxa.

Ningú ha estat capaç de guanyar als campions de la Lliga des que aconseguiren el títol. FUNDACIÓ

WALDO HACE OFICIAL SU RETIRADA DE BLANCO

Estaba virtualmente retirado de la práctica profesional desde hace más de dos años pero no tuvo ocasión de decir adiós a la afición como merecen los grandes, en su hábitat natural y vistiendo de blanco. Waldo, para muchos el mejor piloto en la historia del raspall, hizo oficial su retirada en la noche del pasado viernes en Piles, que registró un lleno absoluto. En los actos previos se sucedieron los momentos de emoción, del protagonista y el público. Cuando dedicó unas palabras al mito, Paco Cabanes, 'Getnovés', el trinquete se vino abajo.

MC MONTES

Los campeones de la Lliga mantienen la racha

Pere Roc II, Jesús y Carlos superan por 60-35 a Puchol II y Héctor en la final del Trofeu Universitat de València, disputada en Pelayo

El trío sigue contando sus apariciones por victorias desde que consiguió el máximo galardón por equipos

■ JOSÉ A. MONTEAGUDO

VALÈNCIA. No hay quien pueda con los campeones de la Lliga de escaque. Están intratables. Desde que consiguieron el título, Pere Roc II, Jesús y Carlos han vuelto a coincidir en varias partidas y no solamente han ganado sino que su superioridad es cada vez mayor. Ayer consiguieron otro galardón, uno de los más relevantes en el formato reducido de dos semifinales y la final, el Trofeu Universitat de València. Fue en el trinquete de Pelayo, donde superaron a Puchol II y Héctor por el fanteo de 60-35.

Jesús resta una piñata durante la final de Pelayo. FUNPIVAL

El trío sigue jugando como en el tramo final de la Lliga pero ahora con más confianza si cabe, lo cual convierte en más complicado de batir. Está lanzado. Todo le sale bien y, si surgen adversidades, se crece. Además y por si fuera poco, las tres líneas aportan casi por igual porque cada una sabe en qué momento debe actuar o dejar que entre en acción otro compañero.

Pere Roc II continúa siendo el líder, el que mantiene en tensión al equipo pero predicando con el ejemplo. En el dau estuvo intratable y explotó a la perfección su condición de zurdo pese a tener en frente al mejor reboteo. Y en el resto era el apoyo que siempre podían encontrar los de delante cuando la pelota llegaba tan fuerte y precisa, que no podía poner las manos.

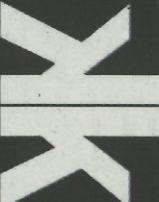
Los de delante también destacaron en todas las facetas. Jesús se ha quitado de encima diez años en la pasada Lliga porque corre, dispara y mantiene el ritmo cual chaval de veinticinco. Eso con el añadido de la experiencia a la que le ofrece tantas y tantas partidas; esa experiencia que le concede el don de saber cuándo debe descargarse o optar por jugar a medias manos para que la valqueta haga cosas. Y Carlos, como volvió a demostrar que una punta puede ser el punto de inflexión si lo que hace está bien hecho, esto es,

un remate oportuno o interceptar pelotas de quince.

A la pareja le tocó sufrir pero cumplió, más de lo que denotan los cinco juegos de diferencia. Puchol II se pegó una soberana paliza y por momentos pareció acusar el cansancio, aunque de sus manos siempre salió petróleo. El único pero es que buscó demasiado el pou de Pelayo, siendo Pere Roc II un zurdo cerrado. Cuando optó por picar en pared o dirigir directamente a la careta obtuvo mejores resultados. Por su parte, Héctor no rindió al nivel excepcional de sus últimas actuaciones y esta fue una de las consecuencias del desenlace a favor del trío. El mitger restó mucho y bien pero no encontró la cuerda como, por ejemplo, en la semifinal. Aunque esta situación también fue provocada por los rivales, que pocas veces concedían opciones claras para él de laguar.

Tras los dos primeros parciales del

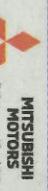
trío conseguidos con relativa autoridad, la final entró en una fase de equilibrio que se rompió por la mayor insistencia del trío y la consecución de quincez clave. La pareja permitió que los de enfrente les tumbaran el val en varias ocasiones y poco a poco fue aumentando la distancia, que con el paso de los minutos se convirtió en insalvable. Pero fue una buena final. Los campeones mantienen la racha.

BICI MECÁNICA KIBIKE
(MTB Y CARRETERA)

- MANTENIMIENTO
- AJUSTES
- TRANSMISIONES
- SUSPENSIONES
- KIT MOTOR ELÉCTRICO ADAPTABLE

PRÓXIMO CURSO PRÁCTICO
DE MECÁNICA el 19 de MAYO
en el taller MALCOM ante BARRET

MITSUBISHI
MOTORS
Drive your Ambition

Kibike, Avda. Peris y Valero 77 Bajo. 46006 Valencia. Telf. 960 01 49 77
www.kibikes.es

Waldo Vila, de roig, entre trinqueters, jugadors actuals i retirats, amics i aficionats a la pilota, la nit del divendres abans de començar la partida al trinquet Ciscar de Piles.

LEVANTE-EMV

La pilota ja té un altre mite. Waldo Vila es va despedir de les partides professionals de raspall divendres a la nit en un acte molt emotiu on va recordar als seus pares, i també a qui és el seu gran amic i padri, Paco Cabanes, «el Genovés», amb qui es va fondre en una abraçada al trinquet municipal Ciscar de Piles. El jugador, deu vegades campió individual de raspall, ara treballarà com a director esportiu de la Fundació Pilota Valenciana.

«De xiquet volia ser el Genovés»

► Waldo Vila guanya la seua última partida com a professional en un acte d'homenatge que va omplir el trinquet de Piles

S. T. C. PILES

■ Waldo Vila, el gran jugador olímpic de raspall, ha entrat en la historia de la pilota valenciana entrando-se de les partides com a profesional, tot i que continuarà treballant com a director esportiu de la Fundació Pilota Valenciana.

La seua última partida, disputada la nit del divendres al trinquet de Piles (la Safor), va tindre una doble vessant. Per un costat, l'esportiva, formant parella amb Pau i enfrontant-se Punxa i Vercher. Per l'altra, sense dubte la més significativa, la de l'emoció per deixar la pràctica professional d'aquest esport.

Abans de posar-se a jugar, Waldo, de 40 anys i deu vegades campeón individual de raspall, esva dir:

En la vessant esportiva, Waldo i Pau van guanyar 25-20 a Punxa i Vercher en una partida molt disputada i celebrada

L'emoitiva abraçada entre Waldo i el Genovés al trinquet.

LEVANTE-EMV

Final El trio es proclama campió del Trofeu UV

► Pere Roc II, Jesús i Carlos mantenen la inèrcia positiva de la Lliga i segueixen guanyant. Els campions de la màxima competició per equips homónimament d'ahir del Trofeu Universitat de València, que va concloure al trinquet de Peñayo. En la contra, la parella formada per Puchol II i Héctor cediren per 60-35.

La final va oferir més brengada de la que permet intuir el resultat, sobre tot des de les mans del rest de Vilanova, que va intentar-ho tot. Però van guanyar els que carregaren més i mili. J.A.M. VALÈNCIA

rigirals qui omplien el trinquet de Piles. En primer lloc, per recordar a sa mare, Isabel, present en una nit tan especial, i també a son pare, Pepe, que va faltar fa anys. Envoltat de molts jugadors de pilota, actuals i retirats, empresaris de trinquets, així com molts amics del seu poble, Oliva, de Piles i de tota la comarca de la Safor, Waldo va confessar que «des de que era xiquet volia arribar a ser, encara que fora un poquet, com el Genovés», el gran mite de la pilota valenciana, amic i padri del jugador d'Olivar i a qui, moments després, va buscar per abraçar-lo efusivament enmig de l'aplaudiment general.

Entre els qui van voler lluir-li un detall d'homenatge i reconeixement públic estaven les festeroles de les Carmelites de Piles, organitzadores de l'acte, així com el Club de Pilota de la mateixa localitat. La partida, en un dia on competava poc el resultat, va acabar amb un 25 a 20 per a Waldo i Pau, però cal dir que l'espectacle esportiu va estar a molta altura i va agradar a tots els aficionats.